

Այսօր, Ձիրդ դարուն սկիզբը, մարդկությունը աւելի քան երբեք պէտք ունի Կենաց Ջուրին, յագեցնելու համար իրենց ծարաւ հոգիները: Որովհետեւ մարդիկ աւելի քան եւս չարացած եւ մոլեգնած վիճակ մը ունին իրենց անձնական եւ ընկերային կեանքին մէջ: Օր մը չկայ որ չկարդանք կամ չտեսնենք ահռելի ռերագործութիւններ, սպաննութիւն եւ քստմնելի գայրակողութիւններ, մինչեւ իսկ եկեղեցիներուն մէջ: Հաւատացեալ ժողովուրդը շուարած

վիճակ մը ունի, եւ չի գիտեր այլեւս որո՞ւ պէտք է դիմէ: Եկեղեցին է խաղաղութեան միակ նաւահանգիստը փոթորկալից ծովուն դիմաց: Իսկ եթէ ան ալ սկսի քանդուի՞լ...: Որովհետեւ գրուած է. «Մինչեւ իսկ ընտրեալները (եկեղեցականները) պիտի մոլորեցնեն: «Մի՛ խռովի՛ք, վասն զի ասոնք պիտի ըլլան, քայց դեռ վախճանը չէ հասած» (Մրկ. ԺԳ. 7): Ասոր համար որքա՞ն կարօտը եւ պէտքը ունինք Սր. Հոգիին հրաւերին. «Ո՛վ ծարաւ հոգիներ, եկէ՛ք՝ Կենաց Ջուրէն խմեցէ՛ք. Ամէն»:

ՎԱԶԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

ԹՈՂ ՀԱՐՑՆԵՆ ԹԷ ԻՆՉՈՒ ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՉՈՒՆԻ

Հոռվմի երեւելի քաղաքագէտներէն՝ Քաթօն՝ կը խուսափէր պատիւներէ եւ չէր սիրէր լսել իր անձին ու գործերուն մասին փաղաքշական խօսքեր:

Օր մը հիացողներու հոյլ մը մօտեցաւ ու հարցուց իրեն,

- Բոլոր Հոռվմի քաղաքագէտները իրենց արձանները կանգնած են շուկաներու եւ հրապարակներու վրայ, ինչո՞ւ չես ուզեր, որ քուկդ ալ կանգնեն:

Եւ Քաթօն հետեւեալ իմաստուն պատասխանը տուաւ,

- Կը նախընտրեմ որ յաջորդ բոլոր սերունդները հարցնեն, թէ ինչո՞ւ իմ արձանս գոյութիւն չունի, քան թէ ըսեն, թէ ինչո՞ւ գոյութիւն ունի:

«Մանրավէպեր»

Վարդան Ա. Քինյ. Տիպկեւան